

des at den ene Halvdel deraf tilfalder mig til Opsættelse og Vedligeholdelse og den anden Halvdel Naboen, men inden ganske kort Tid kan Forholdet være aldeles forandret; en stor Del af det Hegn, som jeg saaledes paa egen Beforsning har opsat og troet at skulle vedligeholde, er tilfaldet min Nabo, og en Del af Nabøens er faldet til mig. Der behøves i denne Henseende ikke Andet, end at Naboen udstykker en Del af sin Grund. Naar han saaledes udstykker en Del af den Grund, der ligger op til Hegnet, saa faaer den, der har kjøbt dette Areal, maasse Hegnsstrækningen alene, men efter §. 4 er han berettiget til strax at sige til mig: Seg forlanger, at Du skal dele halv Hegnsstrækning med mig, og jeg maa da overtage det Halve af det Hegn, han har, hvorimod jeg paa den anden Side kan blive fri for en Del af mit Hegn ved at henvende mig til den, der har solgt Arealen fra. Forholdet er da blevet saaledes, at en Del af det Hegn, der før tilhørte mig, nu er tilfaldet min Nabo til Vedligeholdelse, og en Del af det, der før tilhørte min Nabo, nu er tilfaldet mig. Nu tror man ved denne Bestemmelse at have bragt Sagen i Orden; man har faaet det indrettet saaledes, at det Hegn, der tilhører mig til Vedligeholdelse, vender den glatte Side ind til Nabøens Grund og omvendt, men saa svinger det om, saa er det blevet helt forkert, idet det Hegn, der er sat med den glatte Side ind til Nabøens Grund, er gaaet over til en anden Eier, og saaledes gaar det, indtil der f. Ex. ved Sammenlægning af Jord igjen opstaar et andet Forhold, og det viser sig altsaa, at Lovens Bestemmelse med Hensyn til det Formaal at bringe Orden tilveie i dette Forhold er ganske vrøskløs; og i Tidens Løb vil naturligtvis saadanne Tilfælde som de, jeg har nævnt, ofte finde Sted paa det Omraade, Loven har. Diemedet vil saa lidt være fyldestgjort derved, at der bliver indsat en saadan Lovbestemmelse, at jeg ogsaa af den Grund ikke kan tænke mig nogen rimelig Anledning til at beholde en saadan. Seg vilde derfor tillade mig at anbefale det høie Thing at vedtage Mindretalsforlaget, som kun gaar ud paa, medens Paragraphen iøvrigt opretholdes, at

udelade de Ord: „i saadanne Tilfælde skulle Blændinger, Stolper, Støtter og Døvertæer vende ind imod den Grund, hvis Eier er hegnspligtig“, haade fordt de i og for sig ikke ere nødvendige, og fordi de efter min Formening ere uhenftigtsmæssige paa Grund af de Forandringer, som i Tidernes Løb foregaa med saadanne Hegn. — Der er under Nr. 14 stillet et Endringsforslag, som gaar ud paa, at der efter § 12 indskydes en ny Paragraph, saalydende: „Paa de over Kjøbenhavns Grund gaaende offentlige Veie maa der kun findes Ledde, naar disse paa forsvartlig Maade betjenes af Ledvogtere“. Hvad der her siges er det, som nu er det faktiskste Forhold, og der kan aldeles Intet være til Hinder for, at det ogsaa slaas fast i Loven, at det i Fremtiden skal vedblive at være saaledes. — Til § 15 er der stillet et Endringsforslag, som alene gaar ud paa at give det andet Punktum en saadan Redaktion, at det, naar en Forretning skal foretages ved Synsmænd fra forskellige Kommuner, er afgjort, hvem der skal fungere som Formand; dette Forslag har ikke videre Betydning. — Til § 20 er stillet et Forslag om Forhøielse af den Betaling, der er tillagt Synsmændene. Der er nemlig i Paragraphen foreslaaet, at de skal have 1 Rd. for en halv Dags Arbejde og 2 Rd. for en hel Dag, hvorimod Udvalget af Hensyn til de i Kjøbenhavn tilstedeværende Forhold og efter den Maade, hvorpaa andre lignende Arbejder her blive betalte, foreslaar at forhøie Beløbet fra 1 til 2 og fra 2 til 3 Rd., navnlig i Erkjendelse af den Bigtighed, det har, at man faaer Mænd til Udførelsen af disse Skjøn, som ere almindelig bekjendte blandt deres Medborgere som hæderlige og paalidelige Mænd. — Endelig er der foreslaaet under Nr. 18, at der efter § 25 indskydes en ny Paragraph, som gaar ud paa at overføre de Bestemmelser, der findes i dette Lovudkast, foruden dem, der indeholdes i Loven af 6te Marts 1869, paa Kjøbstæderne, hvilke ligesom Kjøbenhavn hidtil ikke have haft nogenstomhelst Lovbestemmelse angaaende Hegn, undtagen forsaavidt Bestemmelserne i Loven af 6te Marts 1869 have kunnet anvendes paa dem. Hvis dette Forslag